

نبوي انتخاب شوي احاديث او

محمدي حكمتونه

(مختار الاحاديث النبوتہ والحكم المحمديه)

تاليف: سيد احمد هاشمي

ژباړه:

اجرالدين اقبال

نبوي انتخاب شوي احاديث او

محمدي حكمتونه

(مختار الاحاديث النبوتہ والحكم المحمديه)

تاليف: سيد احمد هاشمي

ژباړه:

اجرالدين اقبال

بسم الله الرحمن الرحيم

مخخوړ:

د كتاب نامه: نبوي انتخاب شوي احاديث او محمدي حكمتونه

- (مختار الاحاديث النبوتة والحكم المحمديه)

تاليف: سيد احمد هاشمي

ژباړه: اجرالدين اقبال

تخنيكي چارې: انديال؛ ديني، علمي، فرهنگي او

خپرنډويه ټولنه

لړلیک

- ١٥ تقوا
- ١٥ اوږدې جامې مه اغوندئ.
- ١٦ د مؤمن ذکاوت
- ١٦ د مظلوم ښېرا
- ١٦ زکات
- ١٦ د مظلوم ښېرا
- ١٧ اختلاف عذاب دی
- ١٧ د بنیادم ارواپوهنه
- ١٧ زغم
- ١٨ دوه مهمې چارې
- ١٨ الله تعالی ته غوره
- ١٨ غوره وینا
- ١٨ پلورل
- ١٩ لږ خوږه
- ١٩ د دوستۍ او دښمنۍ کچه
- ١٩ د اولاد روزنه
- ٢٠ د شتمنی اغېز
- ٢٠ د خوب ادب

- ۲۱ د دیني پوهې څانگړنه
- ۲۱ د بنه بنده څانگړنې
- ۲۱ د مړه خوا څانگړنې
- ۲۲ پر کړنو د پښېمانۍ ارواپوهنه
- ۲۲ حل لار
- ۲۲ ځان ته پام
- ۲۲ د الله تعالی او خلکو د خوښې لار
- ۲۳ د درد لرې کولو لار
- ۲۳ د مېرمن خیرات
- ۲۳ د خوله وازی ادب
- ۲۴ خپله روزي مه کموی
- ۲۴ د کوروالي ادب
- ۲۴ د واده بلنه
- ۲۴ د جومات ادب
- ۲۵ د دعا کولو دود
- ۲۵ د مؤمن نښه
- ۲۵ د اوبو څښلو ادب
- ۲۵ لمونځ
- ۲۶ جنتي مېرمن

- د څورتيا لاملونه ۲۶
- اور په تکبير مړ کړئ ۲۶
- اخړه زمانه ۲۷
- د منفي سيالي مخنيوی ۲۷
- د استخارې لمونځ ۲۷
- عبرت واخلي ۲۸
- د خلکو د پاڅون نښه ۲۸
- بڼې ځانگړنې ۲۸
- د نېکمرغی لاملونه ۲۹
- دوزخيان ۲۹
- د الله تعالی بڼه نه ایسي ۲۹
- پاينيتی ثواب ۲۹
- د جنت زېرمې ۳۰
- له کينې، د ځان ژغورنې لار ۳۰
- د بڼڅو ارواپوهنه ۳۱
- خپگان ۳۱
- د الله تعالی غوسه ۳۱
- حسرتخور ۳۱
- د دنيوي او اخروي ژوند انډول ۳۲

- ۳۲ د اړتيا غوښتنې دود
- ۳۲ کانونه راوسپړئ
- ۳۳ له هر چا نېکي مه غواړه
- ۳۳ نکاح او مرکه
- ۳۳ په قرآن کې اندنه
- ۳۴..... غمخور
- ۳۴..... د حقوقو انډول
- ۳۴..... د آيتونو ځانگړنې
- ۳۵ ښځې د سپړو ددې چارو له لامله، زنا کوي
- ۳۵ د هلاکت مخنيوی
- ۳۵ غوره ايمان
- ۳۵ د وړي مړول
- ۳۶..... مړو شويو ته ډالۍ
- ۳۶..... د عالمانو درناوی
- ۳۶..... سلامشوره
- ۳۶..... مشر رور
- ۳۶..... د امانت او خيانت ځانگړنې
- ۳۷ نښې دعا
- ۳۸ مشر پوښتېدونۍ دۍ

- ۳۸ زړه سوی
- ۳۸ شرعي شریکباني
- ۳۹ روغ رمټ شتمن به حج ته ځي
- ۳۹ نېکمرغي
- ۳۹ د کور او قبر د څورونې اړیکه
- ۳۹ ځانونه وقایه کړئ
- ۴۰ له غذا به خوندي
- ۴۰ د الله تعالی لوشی
- ۴۰ خپل مور و پلار مه کنځئ
- ۴۱ د کنځوونکي ځگی
- ۴۱ د رښتیا او دروغو پایلې
- ۴۱ په نېکچاریو کې لاروي
- ۴۲ د شعر او وینا اغېز
- ۴۲ هره دعا یې منل کېږي
- ۴۲ حیا یو لرغونی دود دی
- ۴۲ حرام پېر پلور
- ۴۳ ناپوه مفتي
- ۴۳ پراخی ته په تمه کېدل
- ۴۳ د ظلم مخنیوی

- ۴۴..... د ناحقه وینې پوښتنه
- ۴۴..... ظالمانو ته خبرتیا
- ۴۴..... جوماتونه
- ۴۴..... د خلکو د جوړجاړي ارزښت
- ۴۵..... ځانونه وساتئ
- ۴۵..... د پوهې د پټوونکې عذاب
- ۴۵..... د ایمان تعریف
- ۴۵..... د چارو پایله سنجول
- ۴۶..... له گهيڅه پر کار بوخت شئ
- ۴۶..... د کړنو غبرگون
- ۴۶..... ثوابي چارې
- ۴۷..... رنځورۍ مو ورغوى
- ۴۷..... بریا په زغم ده
- ۴۷..... د فکر پولې
- ۴۸..... سوداگر
- ۴۸..... نېکمرغي
- ۴۸..... د مینې زیانونه
- ۴۸..... د کونډې خوبښه
- ۴۹..... سپارښتنې

- د زړه راماتولو لار ۴۹
- د کونټي کارونه ۴۹
- برکت يې مه ختموئ ۴۹
- د چارو سنجونه ۵۰
- د نېکچاري نښه ۵۰
- تورې (خاله) ۵۰
- په شک مخ ته مه ځئ ۵۰
- درې څيزونه پرېردئ ۵۱
- د اذان او اقامې ترمنځ د وخت اهميت ۵۱
- ښو چارو ته بلنه ۵۱
- آخرت له پامه مه غورځوئ ۵۱
- سود مه خورئ ۵۲
- گناه سپېره ده ۵۲
- له الله تعالى ډار ۵۲
- د نبي کریم بختوره زوکړه ۵۳
- ډډه وکړئ ۵۳
- د قرآن لوستو گټه ۵۳
- زهد ۵۴
- مېلمه ۵۴

- ۵۴..... د بنځو خپلمنځي زنا
- ۵۵..... د پوروري عذاب
- ۵۵..... ليکوالې پرستي
- ۵۵..... حق وينا
- ۵۵..... پر نهکمرغی د بد مرغی اړونه
- ۵۶..... د جومات ادب
- ۵۶..... د سترگو وهلو مخنيوی
- ۵۷..... بې غیرتي
- ۵۷..... پر جها د علم د زده کړې غوراوی
- ۵۷..... پوهه
- ۵۸..... د بشر حقوق
- ۵۸..... د بوډاتوب نښې
- ۵۹..... له بنده سره د الله تعالی چلن
- ۵۹..... د چارو وپش
- ۶۰..... سپینلمتوب
- ۶۰..... د کور د مشر خیرات
- ۶۰..... پوهه او زغم
- ۶۰..... پام!
- ۶۱..... بې عدله چارواکی

- د دوه مخی پایله ۶۱
- د وصیت ارزښت ۶۱
- د لواطت پایله ۶۱
- د دروغجن راوي برخليک ۶۲
- نیم زړښت ۶۲
- د خیالي هیلو برخليک ۶۲
- د اودس ارزښت ۶۲
- اولاد ۶۲
- د نورو سوکالی ته ځان دوزخي کول ۶۳
- د لونیو درناوی ۶۳
- د ښځې د مسافرت شرط ۶۳
- د مسلمان ډارول ستر ظلم دی ۶۳
- له مؤمن او متقي سره اړیکه ۶۴
- د ملگرتوب نښې ۶۴
- د قضاوت شرط ۶۴
- د وسې هومره عزت ۶۴
- نېکچاری کارگر ۶۵
- ناوړه راتلونکې ۶۵
- د چارو پای ته گورئ ۶۵

د گناه مخيونكى رښتونى ډال ٦٦

د كوروالي شرايط ٦٦

آگاهانه خوب ٦٦

غوره وسله ٦٦

په مينې د كتو پايله ٦٧

د ملگرتوب پايله ٦٧

سريزه

ځوان کهول مو، د هېواد بيارغاونې ته ملا تړلې ده. چې د دې هوډ طبيعي لازمه، د کار پوهې ترڅنگ، ژمنتيا، تعهد او پر ديني پوهې ولاړه پازوالي ده.

مور ددې چارو د پياوړتيا لپاره، د اسلامي عالمانو له کتابونو هغه حديثي ټولگې ژباړو، چې له دې موخې سره لاسنيوی وکړي. دا دی د مصر د يوه عالم سيد احمد هاشمي، د ((مختار الاحاديث النبويه والحکم المحمديه: احاديث برگزيده نبوي و حکمت های محمدي)) له يو نيم زر احاديثو مو، دوه سوه يې غوچان کړي او در وړاندې کوو، پر دې تمه چې راتلونکی نسل ته سوکالي ورپرڅه شي، د هېواد نامه سرلوړې او په عزت خپل ژوند وکړي.

اجرالدين اقبال

تقوا

رسول اکرم صلی الله علیه واله ویلي: په هر ځای کې چې یاست، متقي وسه، په کرې گناه پسې نېکي وکړه، چې گناه دې محوه او لرې کړي او له خلکو سره ښه چلېره (چې په نېکۍ دې یاد کړي).^۱

اوږدې جامې مه اغوندئ

۲- رسول اکرم (ص) ویلي: ځان ساتی وسه، کوشنی نېکه چاره هم ناخیزه مه بوله، که څه، له خپل منگي، تېري ته یو کتوری اوبه ورکړې، له دیني رور سره په ورین تندي و چلېږئ. د اوږدو جامو له اغوستو ډډه وکړئ، چې د غرور او تکبر لامل دی (او هر ډول جامې چې د کبر لاملېږي) مه یې اغوندئ. هر ډول جامې چې د غرور لامل شي، د الله تعالی نه خوښېږي. که څوک دې وکنځي او د هغه ناوړه چار پېغور درکړي، چې په تا کې نشته؛ نو ته یې پر هغه عیب، مه تېسوروه، چې پکې دی. پر خپل حال یې پرېږده، چې وځورېږي؛ ځکه ثواب به یې ستا وي. څوک مه کنځي؛ ځکه کنځل له مسلمان سره نه ښایي.^۲

^۱ رواه احمد فی المسندو الترمذی عن ابوذر (رض)

^۲ رواه الطیالسي و احمدوالبخاري فی الادب المفرد

د مؤمن ذکاوت

۳- پیغمبر (ص) وایي: د مؤمن څیرکي او ذکاوت له پامه مه غورځوئ (د مؤمن څیرکي جدي وگنئ) په حقیقت کې، مؤمن یې په الهي رڼا ویني (چې پکې ده او واقعي مؤمن د نورو له دننه خبر دی).^۳

د مظلوم ښېرا

۴- د مظلوم له ښېرا ډډه وکړئ؛ ځکه دده د ښېرا او الله تعالی ترمنځ څه پرده نشته (ښېرا یې الله تعالی قبلوي).^۴

زکات

ځان ساتي وستی، پینځگونې لمونځونه وکړئ، د رمضان میاشتي روژه ونیسی، په اخلاص د خپلو شتمنیو زکات ورکړئ. ځانونه مو د زکات په ورکړې، پاک کړئ. د اولوالامر ومنئ، (چې په پایله کې د الله تعالی جنت ته ورننوځئ).^۵

د مظلوم ښېرا

د مظلوم له ښېرا ځان وساتئ، په واقع کې ښېرا یې له وربځې لوړه ده. الله تعالی وایي: په خپل عزت او جلال مې (چې له مظلومه

^۳ بخاري او ترمذي له ابی سعید خدری روایت کړی دی.

^۴ بخاري او ترمذي له ابن عباس رضی الله عنهما روایت کړی دی.

^۵ رواه احمد فی المسند و الحاکم عن ابی امامه

د ظالم حق اخلم (مظلومه! مرسته دې کوم، که څه، وخت تېر شي او حق ځند شي) د مظلوم بڼېر له ورېځې تېرېږي او پورته خېژي او الله تعالی یې قبلوي).^۶

اختلاف عذاب دی

د الله تعالی پر نعمتونو منښته؛ شکر دی او د نعمت د منښتې پرېښوول کفر دی. چې څوک د لږ نعمت شکر و نه کړي؛ نو د ډېر نعمت شکر به و نه کړي. چې څوک د خلکو له نېکۍ مننه و نه کړي؛ نو د الله تعالی شکر به هم و نه کړي. یو والی او یو زړه توب لورنه ده او اړیچ او تفرقه عذاب دی.^۷

د بنیادم ارواپوهنه

د بنیادم له دوو څیزونو بد ایسي؛ یو مرگ؛ حال دا، مړینه ورته تر بې لاری او دیني فتنې غوره ده. بل د شتمنی لږوالی، حال دا، لږه شتمني، لږ حساب لري.^۸

زغم

زغم د الله تعالی دی او په چارو کې بېره، د شیطان ده.^۹

^۶ رواه الطبراني عن خزيمه بن ثابت

^۷ رواه احمد و البيهقي عن النعمان بن بشير

^۸ رواه احمد عن محمود بن لبيد.

^۹ رواه ابويعلى والبيهقي عن انس (رض)

دوه مهمې چارې

الله تعالى په بېره دوو څيزونو ته سزا ورکوي: يو د الله تعالى له امره سرغړونه کول او بل د مور و پلار د خبرې نه منل، څورول يې او ورسره د لورونې پرې کول.^{۱۰}

الله تعالى ته غوره

الله تعالى ته هغه کړنه خورا غوره ده، چې تل يې کوئ، که څه، لږه وي.^{۱۱}

غوره وينا

الله تعالى ته غوره خبره داده چې بنده ووايي: سبحان الله ويحمده.^{۱۲}

پلورل

د الله تعالىغه بنده ښه ايسي، چې د پلور پېر پر مهال سختي نه کوي که پور ورکوي؛ نو په ورين تندي يې ورکړي او په نرمۍ يې ترې واخلي.^{۱۳}

^{۱۰} رواه الطبراني عن ابي بكرة

^{۱۱} رواه البخاري و مسلم عن عايشه رضی الله عنها

^{۱۲} رواه الترمذي عن ابي ذر (رض)

^{۱۳} رواه البيهقي عن ابي هريرة (رض)

لږ خوره

الله تعالى ته هغه ډېر گران دی، چې لږ خواږه خوري او بدن يې سپک وي.^{۱۴}

د دوستی او دښمنی کچه

له خپل دوست سره دې په يوې کچې دوستي وکړه؛ ځکه ښايي يوه ورځ دې د ښمن شي (او هر څه دې پرمخ راوباسي) او خپل دښمن دې هم ډېر مه ځوروه، ښايي يوه ورځ دې دوست شي (په دوستی او دښمنی کې منځلاری وسه).^{۱۵}

د اولاد روزنه

اولادونه مو په درېيو خويونو وروزی: لومړی له پېغمبر سره مينه، دوهم د پېغمبر له اهل بيتو سره مينه او درېيم د قرآن لوستل؛ ځکه پر هغه ورځ چې بې د الله تعالى له سيوري بل سيوری نه وي، د قرآن حاملان، د الله تعالى تر سيوري لاندې وي. چې څوک دا درې خويونه ولري، د قيامت پر ورځ به له انبياوو او غوره کړای شويو سره وي.^{۱۶}

^{۱۴} رواه الديلمی عن ابن عباس (رض)

^{۱۵} رواه الترمذی عن ابی هريرة (رض)

^{۱۶} رواه الديلمی عن علی (رض)

د شتمنی اغیز

چې الله تعالی شتمني درکړې؛ نو پرېږده، د الله تعالی د نعمت اغیز درکې څرگند شي (خپلې کورنۍ ته نفقه ورکړه او له خلکو سره نېکي وکړه)^{۱۷}.

د خوب ادب

چې ویده کېدئ؛ نو چې کله لمانځه ته اودس کوئ، اودس وکړئ، په نبی ډډه ویده شی او ووايي: يا الله تعالی! ځان مې دروسپاره او خپل چار مې درپرېښود، پر تا مې ډډه ووهله، هوډ مې ستا پر لور دی (پناه راکړه) بې له تا بله ډډه او پناه نشته، ((يا الله تعالی! ستا پر کتاب او رالیرلي پیغمبر ايمان لرم))^{۱۸}.
که بد خوب مو ولید؛ نو کين لوري ته مو تُف وکړئ او الله تعالی ته د شیطان له شره درې ځل پناه یوسئ او پر بل اړخ سملئ^{۱۹}.
که ښه خوب مو ولید او پرې خوشحاله وئ؛ نو الله تعالی وستايئ او نورو ته یې ووايي او که بد خوب مو ولید؛ نو له شیطانہ یې وبولئ او الله تعالی ته پناه یوسئ او چا ته یې مه وایئ او زیان درته نه رسوي (د مؤمن خوب د الله تعالی له لوري دی)^{۲۰}.

^{۱۷} رواه احمد والحاكم

^{۱۸} رواه البخاري و مسلم عن البراء بن عازب (رض)

^{۱۹} رواه احمد و مسلم عن جابر (رض)

^{۲۰} رواه احمد والبخاري عن ابی سعيد الخدري (رض)

د ديني پوهې ځانگړنه

الله تعالى چې د خپل بنده خير و غواړي، نو په دين کې يې فقيه او پوهوي، له زړه يې د دنيا مينه اخلي او پر خپلو نيمگړنو يې خبروي.^{۲۱}

د ښه بنده ځانگړنې

الله تعالى چې د خپل بنده خير و غواړي، د زړه قلف يې پرانزي او يقين او صدق پکې ردي، زړه يې د خپلو کړنو پاسوال او څارن گرځوي، روغ زړه، رښتوني ژبه، ښه خوی، سم چلن، اورېدونکي غوږونه او ليدونې سترگې ورکوي.^{۲۲}

د مړه خوا ځانگړنې

الله تعالى چې د کوم بنده خير غواړي؛ نو مړخوا کوي يې او په زړه کې يې تقوا او ځان ساتنه ورپنځوي او چې بدي يې و غواړي، په سترگو کې يې نيستي او تنگلاسي وړانځوروي (چې د الله تعالى په لار کې يوه ټنگه هم و نه لگوي).^{۲۳}

^{۲۱} رواه البيهقي و الدليمي عن انس (رض)

^{۲۲} رواه ابوالشيخ ابن حبان في الثواب عن ابي ذر (رض)

^{۲۳} رواه الحيكيم الترمذي في نوادر الاصول عن ابي هريرة (رض)

پر کرنو د پښېمانی ارواپوهنه

چې الله تعالی خپله قضا او قدر ترسره کوي، له خاونده يې (سالم) عقل اخلي، چې قضا او قدر يې ترسره شي او چې امر يې ترسره شو (سالم) عقل ورستوي او پښېمانېري^{۲۴}.

حل لار

چارې په تدبير او عقل کارونې وکړئ، چې الله تعالی د حل لار در وښيي.^{۲۵}

خان ته پام

که بل ته مو گوته نيوه؛ نو خپلې نيمگړتياوې رايادې کړئ^{۲۶}.

د الله تعالی او خلکو د خوښې لار

له دنيا سره له مينې ډډه کول لاملېري، چې د الله تعالی خوښ شي او خلکو ته له خپلې اړتيا څخه، د ور زياتې شتمنی په ورکړه، په خلکو کې محبوبېري.^{۲۷}

^{۲۴} رواه الديلمي عن انس و علي (رض)

^{۲۵} رواه البخاری فی الادب المفرد

^{۲۶} رواه ارافي فی التدوين والبخاري فی الادب المفرد.

^{۲۷} رواه الخطيب فی تاريخ بغداد

د درد لرې کولو لار

چې د بدن کوم ځای مو درد کاوه، نو لاس پرې کېږدئ او ووايئ: ((د الله تعالی په نامه، او په عزت او ځواکمنۍ یې چې ددې درد له شره پناه در وړم.)) لاس دې راپورته کړه او دا چار ۳، ۵ او ۷ ځله وکړه.

د مېرمن خیرات

که مېرمن د خپل مېړه له کوره په مشروع لار خیرات ورکړي؛ نو دواړو ته یو رنگ اجر ورکول کېږي او همداراز زېرموال هم دی، چې د مشروع لارې، چاته خیرات ورکړي؛ نو په ثواب کې یې له خاوند سره یو رنگ دی^{۲۸}.

د خوله وازی ادب

د خوله وازی پرمهال، پر خپله خوله لاس کېږدئ، چې غږ مو پورته نشي؛ په حقیقت کې، شیطان مو پر خوله وازی خاندی (شیطان ستاسې پر ستومانۍ او ستړیا خوشحالیږي)^{۲۹}.

^{۲۸} رواه البخاري و مسلم عن عائشه (رضی الله عنها)

^{۲۹} رواه ابن ماجه عن ابی هريرة (رض)

خپله روزي مه کموی

چې څوک خپل مور و پلار ته دعا پرېږدي؛ نو په رښتیا یې روزي کمېږي.^{۳۰}

د کوروالي ادب

چې له مېرمن سره مو سملاستی، نو د دواړو د اړتیاوو تر لرې کولو روسته بېل شی.^{۳۱}

د واده بلنه

واده ته چې وبلل شوی؛ نو ورشی (چې بدعت پکې نه وي او د شرعي په ټول برابر وي).^{۳۲}

د جومات ادب

چې جومات ته ورننوتی؛ نو تر کېناستو دمخه، دوه رکعت له لمونځ وکړی.^{۳۳}

په جومات کې خندا، په قبر کې د تیارې لامل دی.^{۳۴}

^{۳۰} رواه الدیلمي فی مسند الفردوس

^{۳۱} رواه ابن عدی عن طلق (رض)

^{۳۲} رواه الشیخان عن ابن عمر (رض)

^{۳۳} رواه الجماعة عن ابی قتادة الانصاري (رض)

^{۳۴} رواه الدیلمي عن انس (رض)

د دعا کولو دود

چې له الله تعالی مو څه غوښتل؛ نو لاسونه مو مخې ته ونیسئ؛ نه سرچپه؛ تر دعا روسته لاسونه مو پر مخ و موبښئ، چې الله تعالی پکې برکت ایښي دی.^{۳۵}

د مؤمن نښه

که ښو چارو خوشحاله او بدو خپه کړې؛ نو (پوه شه چې) مؤمن یې.^{۳۶}

د اوبو څښلو ادب

اوبه په یوې ساه مه څښئ، چې د ځیگر د رنځورۍ لاملېږي؛ بلکې غړپ غړپ یې و څښئ.^{۳۷}

لمونځ

چې کله لمونځ کوئ، نو داسې گڼئ، چې دا مې روستی او د الله پامانی لمونځ دی (په خورا مینه یې وکړئ).^{۳۸}

^{۳۵} رواه ابو داود عن ابن عباس (رض)

^{۳۶} رواه احمد و الفیاء عن ابی امامه (رض)

^{۳۷} رواه الدیلمي عن علي (رض)

^{۳۸} رواه الدیلمي فی سند الفردوس عن ام سلمة (رض)

جنتي مېرمن

که مېرمن پنځگونني لمونځونه وکړي، په روژې مياشت کې روژه ونيسي، خپل ناموس وساتي او د مېړه ومني؛ نو جنت ته ځي.^{۳۹}

د ځورتيا لاملونه

لومړۍ: چې په امت کې مې، دنيا ستره او باددبه وبرېښي؛ نو اسلام به يې له زړونو لرې شي او چې په خلکو کې ((پر نېکيو امر او له بديو منع)) پرېښوول شي؛ نو د وحې پرکت پکې نه پاتېږي.^{۴۰}

دويم: په اخره زمانه کې دوه څيزونه ډېر لږ موندل کېږي:

۱- حلالې پيسې. ۲- ډاډمن ملگرۍ.^{۴۱}

اور په تکبير مړ کړئ

اور لگېدلی ځای چې مو ولید؛ نو تکبير ووايئ، چې په حقيقت کې تکبير يې مړ کوي.^{۴۲}

^{۳۹} رواه احمد عن عبدالرحمان بن عوف (رض)

^{۴۰} رواه ترمذي عن ابی هريره (رض)

^{۴۱} رواه ابن عدی و ابن عساکر عن ابن عمر (رض)

^{۴۲} رواه ابن السنی فی عمل الیوم والليلة

اخړه زمانه

په اخره زمانه کې د خلکو د دين او دنيا پايښت، په پيسو او شتمنی پورې تړاو لري.^{۴۳}

د منفي سيالی مخنيوی

که يو څوک له تاسې د شتمنی او څېرې له مخې غوراوی لري؛ نو تر ځان کښته وگوره (چې خپه نشي)^{۴۴}

د استخارې لمونځ

د کوم چار هوډ مو چې وکړ؛ نو داستخارې دوه رکعته نفل لمونځ وکړئ (په لومړي رکعت کې ((قل يا ايها الکافرون)) او په دويم کې ((قل هو الله احد)) ووايي) ورپسې دا دعا ووايي: ((الله تعالی! ستا په علم استخاره کوم او ستا په مټ وس غواړم او له لورنې دې مرسته غواړم. ښه او بد تقديرات ستا په لاس کې دي، ته پوهېږي او موږ نه پوهېږو او يوازې ته په پتو چارو خبر ياست. الله تعالی! که دا چار مې د دنيا، دين او آخرت په گټه وي، راته يې اسان کړه او که پوهېږي، چې پایلې يې ناوړه وي؛ نو رانه يې لرې کړه، ښه مې پر برخه کړه او له شره يې ما وساته، بيا مې پرې خوښ کړه)) پېغمبراکرم وويل: بيا دې خپله اړتيا ووايه^{۴۵}.

^{۴۳} رواه الطبراني عن المقدام بن معدی کرب (رض)

^{۴۴} رواه الشيخان عن ابی هريره (رض)

^{۴۵} رواه البخاري عن جابر بن عبدالله (رض)

عبرت واخليئ

که يوه جنازه کېښوول شي او خلکو په اوږه کړه؛ نو که مړی مؤمن او صالح وي؛ نو وایي: چې ژر مې یوسئ او که ناصالح وي؛ نو وایي: چېرې مې وړئ؛ بې له انسانه یې هر څیز غږ اوږي؛ خو که انسان یې واورې نو مړي^{۴۶}.

د خلکو د پاڅون نښه

که (ددین او دنیا) چارې نا اهلو ته وسپارل شوې (چې وس او وړتیا یې نه لري؛ نو ددې هېواد د خلکو بدلون او) پاڅون (ساعت) ته سترگې پر لار وښی^{۴۷}.

بڼې ځانگړنې

څوک چې څلور ځانگړنې ولري؛ د دنیا او آخرت نښه یې پر برخه شوي دي:

۱- الله تعالی یادوونکې ژبه. ۲- شکر ایستونکی زړه. ۳- پرکړاوونو زغمناک زړه. ۴- هغه مېرمن چې خپل ناموس ساتي او د مېړه شتمني نه ضایع کوي^{۴۸}.

^{۴۶} رواه البخاري عن ابی سعید الخدري (رض)

^{۴۷} رواه البخاري عن ابی هريره (رض)

^{۴۸} رواه الطبراني عن ابن عباس (رض)

د نېکمرغی لاملونه

څلور څیزونه د انسان د نېکمرغی لاملونه دي:
۱- صالح مېرمن. ۲- نېک اولاد. ۳- صالح ملگري. ۴- روزي يې په خپل ښار کې وي.^{۴۹}

دوزخيان

پر الله تعالى حق دی، چې څلور ډلې جنت ته بو نه ځي او جنتي نعمتونه پرې و نه څکي:
۱- شرابخور ۲- سودخور ۳- په ناحق د پلار مړي مال خور ۴- د خپل مور و پلار ځورونکی.^{۵۰}

د الله تعالى ښه نه ايسي

الله تعالى څلور ډلو ته ښه نه ويني:
۱- قسم خور پلورونکی. ۲- کبرجن نشتمن. ۳- بودا زناکار. ۴- ظالم چارواکی.^{۵۱}

پايښتی ثواب

څلور کړنې تر مړينې روسته پايښتی ثواب لري:

^{۴۹} رواه الدیلمی و ابن عساکر عن علي (رض)

^{۵۰} رواه الحاكم و البيهقي عن ابی هريره (رض)

^{۵۱} رواه النسائي في السنن عن ابی هريره (رض)

۱- چې څوک د اسلام د پولو په ساتنه کې ومري. ۲- هغه عالم، چې علم نورو ته ور زده کړي او عمل پرې وشي. ۳- هغه جاري صدقه چې اثار يې پاتې شي. ۴- له چا چې صالح اولاد پاتې شي او مور و پلار ته دعاوې کوي.^{۵۲}

د جنت زېرمې

څلور څيزونه د جنت زېرمې دي:

۱- په پټه خيرات ورکول. ۲- د مصيبت او کړاو پټول. ۳- زړه سوي. ۴- د ((لاحول ولا قوة الا بالله)) ويل.^{۵۳}

پر دريو ډلو و لورېږئ:

۱- د يوې ډلې مشر، چې خوار او ذليل شي. ۲- شتمن، چې نشتمن شي. ۳- په ناپوهانو کې پر پوه (چې څومره نصيحت ورته کوي، نه يې اوري)^{۵۴}

له کينې، د ځان ژغورنې لار

که غواړئ، د خپلو اړتياوو په لاس ته راوړو کې بريالي شئ؛ نو د زړه رازونه مو وساتئ؛ ځکه د هر نعمت له خاوند سره کينه کېږي.^{۵۵}

^{۵۲} رواه احمد والطبراني عن ابي امامة (رض)

^{۵۳} رواه الخطيب في تاريخ بغداد عن علي (رض)

^{۵۴} رواه ابن حبان والخطيب عن انس (رض)

^{۵۵} رواه ابن عدی و ابو نعيم عن معاذ بن جبل (رض)

د بنځو ارواپوهنه

بنځې مو په ساده جامو روږدې کړئ، که په بنکلیو او بنو جامو وپسولل شي؛ نو یې اړباسي چې له کوره ووځي (چې گاوند، خپلوانو او نورو ته ځان وښيي)^{۵۶}.

خپگان

((لاحول ولاقوة الاباللة)) ډېر ووايي، چې له انسان نه ۹۹ ډوله زیانونه او خپگانونه لرې کوي، چې خورا کوشنی یې خپگان او وهم دی.^{۵۷}

د الله تعالی غوسه

د الله تعالی غوسه پر هغه ظالم زیاتېږي، چې پر داسې چا ظلم کوي، چې بې له الله تعالی بل ملاتړ نه لري.^{۵۸}

حسرتخور

د قیامت پر ورځ به هغه خورا حسرت خوري، چې په دنیا کې د علم لاس ته راوړو شرایط ورته چمتو شي؛ خو تر لاسه یې نه کړي

^{۵۶} رواه ابن عدی فی الکامل فی ضعف الرجال عن انس (رض)

^{۵۷} رواه العقيلي عن جابر (رض)

^{۵۸} رواه الدليمي عن علي (رض)

او بل هغه چې پوهه يې تر لاسه کړې وي او خلکو ترې برخمن شوي هم وي؛ خو پخپله ترې بې برخې وي.^{۵۹}

د دنيوي او اخروي ژوند انډول

الف: دنيوي چارې مو سمې کړئ، آخرت ته داسې کړنې وکړئ، لکه چې سبا به مری.^{۶۰}
ب: دنيا ته داسې هڅه وکړه؛ لکه چې تل ژوندی پاتېرې او آخرت ته داسې هڅه وکړه؛ لکه چې سبا به مری.^{۶۱}

د اړتيا غوښتنې دود

په عزت نفس خپلې اړتياوې وغواړئ؛ ځکه [دنيوي] چارې په الهي تقدير ترسره کېږي.^{۶۲}

کانونه راوسپړئ

روزي د ځمکې په ژورو کې ولټوئ (د غلو او ونو کرنه او د کانونو راسپړل).^{۶۳}

^{۵۹} رواه ابن عساکر عن انس (رض)

^{۶۰} رواه الدیلمی عن انس (رض)

^{۶۱} رواه ابن عساکر فی تاریخ دمشق

^{۶۲} رواه ابن عساکر عن عبدالله بن عمر (رض)

^{۶۳} رواه ابو یعلیٰ والبيهقی عن عائشه (رض)

له هر چا نېکي مه غواړه

د امت له لورينو مې نېکي وغواړئ او ورسره شئ، له تور زړيو او سرغړاندو د نېکي تمه مه لره، ډاډمن وسه، چې د الله تعالی لعنت پرې ورنازلېږي، علي! الله تعالی نېکي و پنځوله او اهل يې ورته پنځولی، نېکي يې په زړه کې ورته ايښې او د بنو چارو کل يې ورته ښه ايسولې ده او د نېکيو غوښتونکي يې دوی ته ور متوجه کړي؛ لکه چې اوبه شاپرو ځمکو ته لېږي، چې په باران، ځمکوال ژوندي پاتې شي، د دنيا نېکان، هماغه د آخرت نېکان دي^{۶۴}.

نکاح او مرکه

نکاح ښکاره کړئ او مرکه پټه وکړئ.^{۶۵}

په قرآن کې اندنه

له عبادته، د خپلو سترگو برخه ډالی کړئ؛ د قران ښکلي ليک ته و گورئ او تفکر (اندنه) پکې وکړئ او له هېښنده او مانا ډکو ويناوو يې پند واخلي.^{۶۶}

^{۶۴} رواه الحاكم عن علي (رض)

^{۶۵} رواه اللدلمي عن ام سلمة (رض)

^{۶۶} رواه البيهقي والترمذي عن ابي سعيد الخدري

غمخور

خورا غمخور هغه دی، چې د نیوي او اخروي چارو ته اهمیت ورکوي.

د حقوقو انډول

پر ښځو د نارینه و خورا ستر حق، پر مېرمن د مېړه حق دی او پر نارینه و د ښځو خورا ستر حق، پر زوی د مور حق دی^{٦٧}.
د پرکت او ښه والي له پلوه هغوی ښې ښځې دي، چې لگښت یې لږ وي.

د آیتونو ځانگړنې

آیت الکرسې د قرآن اوږد آیت دی، هغه آیت چې پر عدالت امر کوي (ان الله يامر بالعدل....) آیت دی. هغه آیت چې انسان له آخرته ډاروي: ((فمن يعمل مثقال ذرة.....) آیت دی، هیلمنونکی آیت دادی (قل يا عبادى الذين اسرفوا.....) دی^{٦٨}.

^{٦٧} رواه انسايي والحاكم عن عايشه (رض)

^{٦٨} رواه الشيرازى فى الالقباب و ابن مردويه عن ابن مسعود (رض)

بښځې د سړيو ددې چارو له لامله، زنا کوي

جامې مو و مينځئ، د بدن وېښتان مو واخلي او لنډ کړئ، مسواک ووهئ او ځانونه ښکلي کړئ، بني اسرائيلو دا چارې نه کولې؛ نو ځکه د پاکوالي د نه مراعاتولو له لامله يې بښځو زنا کوله.^{٦٩}

د هلاکت مخنيوی

گهيځ چې وينس شوې ١- يا عالم وسه. ٢- يا متعلم. ٣- يا اورېدونکى. ٤- او يا دوى ښه گڼه او پينځمى مه اوسه چې هلاک نشي.

غوره ايمان

د ايمان خورا لوړه درجه داده، په هر ځاى کې چې ياست، پوه شي چې الله تعالى راسره دى.^{٧٠}

د وري مړول

ستر خيرات، د وري مړول دي.^{٧١}

^{٦٩} رواه ابن عساکر عن علي (رض)

^{٧٠} رواه الطبرانی عن عبادة بن صامت (رض)

^{٧١} رواه البيهقي عن انس (رض)

مړو شويو ته ډالۍ

مړيو ته مو، ياسين سورت ولولئ. ^{۷۲}

د عالمانو درناوی

د عالمانو درناوی وکړئ؛ ځکه د انبياوو وارثان دي، چا يې چې درناوی وکړ؛ نو د الله تعالی او استازی يې درناوی کړی دی. ^{۷۳}

سلامشوره

عقل هغه دی، چې له عقلمن سره سلامشوره وکړې او له منلو روسته يې عملي کړې. ^{۷۴}

مشر رور

مشر رور، د پلار پر ځای دی. ^{۷۵}

د امانت او خیانت ځانگړنې

امانت د روزی جلبولو لامل دی. خیانت نیستي او گدایي راولي. ^{۷۶}

^{۷۲} رواه احمد و ابو داوود.

^{۷۳} رواه الخطيب عن جابر (رض)

^{۷۴} رواه ابوداود

^{۷۵} رواه ابن عدی و البیهقي.

^{۷۶} رواه الدیلمي

د خلکو د لارې پر سر پراته خنډونه لرې کړه، چې دا به دې خیرات وي.^{۷۷}

نبوي دعا

الف: یا الله تعالیٰ! منندوی او زغمناک مې کړه، په خپلو سترگو کې مې کوشنی او د نورو په سترگو کې مې ستر کړه.

ب: یا الله تعالیٰ! له بېوسې، ناغېرې، ډار، کنجوسې، زړښت، د قبر له عذابه، دوزخ د اور له عذابه، د ژوند له فتنې (اړ و دوړ) او د مرگ له فتنې پناه در وړم.^{۷۸}

ج: یا الله تعالیٰ! په پوهې مې مړه خوا کړې، په زغم مې ښکلی کړې، په تقوا او ځان ساتنه مې دروند وگڼې او په عافیت مې نېکنام کړې.^{۷۹}

د: الله تعالیٰ! له ټگيجن ملگرې پناه در وړم، چې سترگې یې ما ویني او زړه یې زما حالات څاري، نېکي مې پټوي او زما بد په ډاگه کوي.^{۸۰}

^{۷۷} رواه البخاري و مسلم

^{۷۸} رواه البخاري و مسلم عن انس (رض)

^{۷۹} رواه ابن النجار عن ابن عمر (رض)

^{۸۰} رواه ابن النجار عن سعد بن سعيد المقبري رسلاً

مشر پوښتېدونى دى

الله تعالى مشر او پالندوى پوښتي، چې څرنگه پالنه او مشري يې كړې ده، ايا د هغوى حق يې پر ځاى يا ضايع كړى دى، ان د كورنى مشر پوښتي (چې څرنگه ورسره چلېده).^{۸۱}

زړه سوي

الله تعالى د اسمانونو او ځمكې تر پيداينبت مخكې، په ام الكتاب كې كښلي: په واقع كې زه لوراندم، لورنه مې پنځولې او له خپلو نومونو مې، يو نوم، لورنې ته ورځانگړى كړى، چې څوك زړه سواندى وي، راسره به ونښلول شي او چې زړه سوي پرې كړي؛ نو له لورنې به مې لرې شوى وي.^{۸۲}

شرعي شريكباني

الله تعالى وايي: په دنيوي چارو كې، د دوو شريكبانو، زه درېيم شريك بانى يم، په دې شرط چې يو له بل سره خيانت ونه كړي، كه يو ورسره خيانت وكړي، زه ترې وځم.^{۸۳}

^{۸۱} رواه ابن حبان عن انس (رض)

^{۸۲} رواه الطبراني عن جرير بن عبدالله (رض)

^{۸۳} رواه ابو داود عن ابي هريرة (رض)

روغ رمپ شتمن به حج ته ځي

الله تعالی وايي، چې چاته مې بدني روغتيا، شتمني او سوکالي ورکړې وي او پينځه کاله پرې تېر شي او د کعبې طواف ته ولاړ؛ نو (له لورنې مې) بې برخې دی.^{۸۴}

نېکمرغي

د الله تعالی په اطاعت کې اوږد عمر تېرول، خورا ښه نېکمرغي ده.^{۸۵}

د کور او قبر د ځورونې اړیکه

رښتيا، څه دې چې پر ژوندونې په کور کې ځوروي؛ نو په قبر کې به دې هم ځوروي.^{۸۶}

ځانونه وقایه کړئ

پټ خيرات ورکول، د الله تعالی غوسه سړوي، زړه سوی عمر زیاتوي، ښه چارې، له انسانه نادودې او بد کړاوونه لرې کوي، د ((لا اله الا الله)) ویل، نهه نوي (۹۹) بلاوې لرې کوي، چې وړه یې غم دی.^{۸۷}

^{۸۴} رواه ابو يعلي و ابن حبان عن ابی سعيد الخدري (رض)

^{۸۵} رواه الخطيب

^{۸۶} رواه الديلمي

^{۸۷} رواه ابن عساکر عن ابن عباس (رض)

شتمني مو په زکات خوندي کړئ، رنځوري مو د خيرات په ورکړې ورغوى او په دعا د بلاگانو مخه ونيسئ.^{۸۸}

له عذابہ خوندي

الله تعالى د خلکو د اړتياوو د پوره کولو لپاره، ځينې بندگان ځانگړي کړي، چې خلک ورځي، چې دا ځانگړي بندگان، د الله تعالى له عذابہ خوندي دي.^{۸۹}

د الله تعالى لوبښی

الله تعالى له ځمکوالو د ځان لپاره يو لوبښی لري، چې دا د صالحو بندگانو زړه دی، چې په دوی کې، الله تعالى ته خورا گران يې، نرم او مهربان زړه دی.^{۹۰}

خپل مور و پلار مه کنځئ

د بل چا مور و پلار ته کنځل، په واقع کې د خپل مور و پلار کنځل دي، چې دا خورا ستره گناه ده.^{۹۱}

^{۸۸} رواه الطبراني عن ابن مسعود (رض)

^{۸۹} رواه الطبراني عن ابن عمر (رض)

^{۹۰} رواه الطبراني

^{۹۱} رواه البخاري و مسلم عن عائشه (رض)

د کنځوونکي ځگي

د قيامت پر ورځ، د الله تعالی په نزد هغه ډېر ټيټ مقامی دی، چې خلکو ورسره له دې لامله اړیکه پرې کړې وي، چې بدښی او کنځوونکی دی.^{۹۲}

د رښتيا او دروغو پایلي

په رښتيا، صداقت انسان د نېکي پر لور ورسوخوي او نېکي، انسان جنت ته بوځي. ځينې دومره رښتین دي، چې د الله تعالی پر وړاندې رښتین کښل کېږي. دروغ، انسان فسق ته ورکاري او فسق، بنيادم دوزخ ته ورکاري او په واقع کې، ځينې په دروغو کې دومره زیاتی کوي، چې نوم یې د الله تعالی په نزد، په دروغجنو کې کښل کېږي.^{۹۳}

په نېکچاریو کې لاروي

یوازې په ښه (شرعي) چارو کې د اولوالامر اطاعت واجب دی.^{۹۴}

^{۹۲} رواه البخاري ومسلم عن عایشه (رض)

^{۹۳} رواه البخاري و مسلم عن ابن مسعود (رض)

^{۹۴} رواه البخاری ومسلم عن علي (رض)

د شعر او وینا اغېز

په واقع کې ځینې ویناوې د کوډو په څېر وي (انسان تر اغېز لاندې راولي) او په ځینو اشعارو کې (معنوي) حکمت رانغبتل شوی دی.^{۹۵}

هره دعا یې منل کېږي

په حقیقت کې ځینې بندگان شته، چې که له الله تعالی هر څه و غواړي الله تعالی ماغسې کوي (او دعا یې قبلېږي).

حیا یو لرغونی دود دی

په واقع کې له هغو خبرو، چې خلکو د تېرو پېغمبرانو له ویناوو، درک کېږي، یوه یې داده ((چې حیا و نه کېږي؛ نو څه دې چې خوښه وي، کوه یې^{۹۶}))

حرام پېر پلور

الله تعالی د شرابو، مردارې غوښې، خوک او بوت پېروپلور حرام کړی دی.^{۹۷}

^{۹۵} رواه بخاري فی الاداب المفرد عن ابن عباس (رض)

^{۹۶} رواه البخاري عن ابی مسعود

^{۹۷} رواه البخاري و مسلم عن جابر (رض)

ناپوه مفتي

الله تعالیٰ له خپلو بندگانو یومخې پوهه او علم نه اخلي، چې بیخي یې ترې یوې خواته کړي؛ خو د عالمانو په مړینه یې ترې اخلي، چې په خلکو کې متقي او (لارښود) عالم پاتې نشي. (بیا) خلک ناپوهان خپل مشران کوي او ترې پوښتي او دوی هم بې علمه فتواوې ورکوي؛ نو پخپله هم بې لارې دي او خلک هم بې لارې کوي.^{۹۸}

پراخی ته په تمه کېدل

د الله تعالیٰ له لوري، په چارو کې پراخی ته انتظار عبادت دی، چې څوک په لږې روزۍ راضي او قانع شي؛ نو الله تعالیٰ به په لږ عمل هم ترې راضي شي.^{۹۹}

د ظلم مخنیوی

له خپل ظالم او مظلوم رور سره مرسته وکړئ، و پوښتل شو چې له ظالم سره څنگه مرسته وکړو؟ ویي ویل: ظالم له ظلمه منع کول ورسره مرسته ده. رواه البخاري عن انس (رض)

^{۹۸} رواه البخاري و مسلم

^{۹۹} رواه ابن ابی الدنيا والبيهقي عن علي (رض)

د ناحقه وینې پوښتنه

د قیامت پر ورځ، لومړی څیز چې په خلکو کې پوښتل کېږي؛ هغه وینه ده چې په ناحقه تویه شوې وي.^{۱۰۰}

ظالمانو ته خبرتیا

الله تعالی، حضرت داوود علیه السلام ته وحې وکړه، چې ظالمانو ته ووايي: مه مې یادوئ؛ ځکه څوک مې چې یاد کړي، زه یې هم یادوم؛ خو ظالمانو ته زما یاد، پر دوی زما لعنت دی.^{۱۰۱}

جوماتونه

د ځمکې پر مخ لومړی ((مسجد الحرام)) او بیا ((مسجد الاقصی)) جوړ شوي دي.^{۱۰۲}

د خلکو د جوړ جاړي ارزښت

آیا داسې یو څیز دروښیم چې ثواب یې تر (نفلي) روژې او (نفلي) لمانځه او خیراته لوړ وي؟ وویل شو: هو. و یې ویل: د دوو تېرونو ترمنځ جوړ جاړی راوستل (د ټولني سمونه) او په رښتیا، اړپېچ، کینه او فساد، دین له منځه وړي.^{۱۰۳}

^{۱۰۰} رواه البخاري و مسلم عن ابن مسعود (رض)

^{۱۰۱} رواه ابن عساکر و البيهقي عن ابن عباس (رض)

^{۱۰۲} رواه البخاري و مسلم عن ابی ذر (رض)

^{۱۰۳} رواه ابو داود و الترمذي عن ابی الدرداء (رض)

خانونه وساتئ

کبر مه کوئ، په حقیقت کې تکبر ابلیس اړ کړ، چې آدم ته سجده ونه کړي. له حرص او تمې ځان وساتئ؛ ځکه حرص آدم اړ کړ، چې له ونې وڅوري. له کینې ډډه وکړئ؛ ځکه کینه لامل شوه، د آدم زامن یو یې بل ووژني؛ کبر، حرص او کینه د ټولو گناهونو جرړه ده.^{۱۰۴}

د پوهې د پټوونکي عذاب

الله تعالی چې چاته پوهه ورکړې وي او پټه یې کړي، د قیامت پر ورځ به یې اورینه قبضه ور تر غاړې وي^{۱۰۵}.

د ایمان تعریف

ایمان؛ په زړه پېژندنه، په خوله منښته او په غړیو عمل کول دي.^{۱۰۶}

د چارو پایله سنجول

هوښیار وسئ، داسې چار مه کوئ، چې بیا یې معافي او بښنه وغواړئ.^{۱۰۷}

^{۱۰۴} رواه ابن عساکر عن ابن مسعود (رض)

^{۱۰۵} رواه الطبراني عن ابن مسعود (رض)

^{۱۰۶} رواه ابن ماجه عن علي (رض)

^{۱۰۷} رواه الطبراني عن جابر (رض)

د مؤمن له خيركتيا خان وساتئ؛ ځكه هغه يې په الهي رڼا وينې^{۱۰۸}.

له گهيځه پر كار بوخت شئ

گهيځ وختي د خپلو اړتياوو او رزق تر لاسه كولو لپاره ووځئ؛
ځكه په گهيځ كې پركت او بر يا ده^{۱۰۹}.

د كړنو غبرگون

له پلرونو سره مو نېكي وكړئ، چې اولادونه مو درسره ښه وكړي،
د نامحرمو ښځو په باب پاكلمني وسئ، چې ښځې مو پاكلمنې
وي، چې څوك معذرت ونه مني، د كوثر حوض ته به رانشي^{۱۱۰}.

ثوابي چارې

له خپل رور سره په خدا مخامخېدل، بر نېكيو امر او له بديو منع،
لار ورکي ته لارښوونه، د لارې له سره د ډېرې، اغزي يا هډوکي
لرې کول، هر يو ته ثواب کښل کېږي.

^{۱۰۸} رواه البخاري في التاريخ والترمذي عن ابى سعيد الخدري

^{۱۰۹} رواه ابن عدي عن عايشه (رض)

^{۱۱۰} رواه الحاكم عن جابر

رنخوری مو ورغوی

د الله تعالیٰ بندگانو! د خپلو دردونو علاج وکړئ، په واقع کې الله تعالیٰ هر درد ته درمل پیدا کړي دي؛ خو بې له زړښته (چې درمل نه لري) ^{۱۱۱}.

بریا په زغم ده

د روغتیا په حالت کې الله تعالیٰ ومومئ او یاد کړئ، چې په سختیو او خپګان کې مو، الله تعالیٰ ومومي او یاد کړي. پوه شه چې څه مو له لاسه ورکړي، شونې نه ده، بېرته یې تر لاسه کړئ او چې څه دې په برخه کې، ناشوني ده، درنه تېره شي. په واقع کې، بریا له زغم سره ده او له هرې سختۍ سره اساني ده ^{۱۱۲}.

د فکر پولې

د الله تعالیٰ په مخلوقاتو کې فکر او غور وکړئ؛ خو د الله تعالیٰ په ذات کې فکر مه کوئ، چې هلاک به شی. ^{۱۱۳}

^{۱۱۱} رواه احمد والحاكم عن اسامه بن شريك.

^{۱۱۲} رواه الترمذي و احمد عن ابن عباس (رض)

^{۱۱۳} رواه ابوالشيخ في العظمة عن ابي ذر (رض)

سوداگر

امین او رښتین سوداگر له پېغمبرانو، صدیقانو، شهیدانو او صالحینو سره محشور پري.^{۱۱۴}

نېکمرغي

د مسلمان د نېکمرغي درې ځانگړنې دادي: ۱- ښه گاونډی. ۲- پراخ کور. ۳- د سپرلی ښه وزله.^{۱۱۵}

د مینې زیانونه

له تا سره د خپل رور مینه، په درېیو څیزونو زیاتېږي: ۱- په مخامخېدو کې، مخکې پرې سلام واچوه. ۲- چې غونډې ته راتنوت، ځای ورکړه. ۳- په ښه نوم یې بوله.^{۱۱۶}

د کونډې خوښه

کونډه له خپل لوري او نېغ په نېغه خبرې کړای او اجازه ورکولای شي او د نجلۍ چوپتیا یې د خوښۍ نښه ده.^{۱۱۷}

^{۱۱۴} رواه الترمذي و الحاکم عن ابي سعید(رض)

^{۱۱۵} رواه احمد و الحاکم عن نافع بن عبدالحارث

^{۱۱۶} رواه الحاکم و البیهقي عن عثمان بن طلحه(رض)

^{۱۱۷} رواه الحاکم و البیهقي عن عثمان بن طلحه(رض)

سپار بنټنې

له مشرانو سره کېنې، پوهان وپوښتنې، له حکيمانو او تجربووالو سره ملگرتوب وکړئ.^{۱۱۸}

د زړه راماتولو لار

زړونه د هغه پر لوري ورکېږي، چې نېکي يې ورسره کړې وي او له هغه ټنټې، چې بدي يې ترې ليدلې وي.^{۱۱۹}

د کونټې کارونه

د کونټې کارول د مؤمن نښه او د پېغمبرانو سنت دی.^{۱۲۰}

برکت يې مه ختموئ

په راکړه ورکړه کې، په قسم خوړو، خيزونه پلورل کېږي؛ خو برکت يې ورکېږي.^{۱۲۱}

^{۱۱۸} رواه الطبراني عن ابي جحفة (رض)

^{۱۱۹} رواه ابو نعيم في حلية الاولياء عن ابن مسعود.

^{۱۲۰} رواه الديلمی عن حديث انس بن مالك (رض)

^{۱۲۱} رواه البخاري و مسلم عن ابي هريره (رض)

د چارو سنجونه

هر چار په تدبير وکړئ، و يې سنجوئ، که يې پایله ښه وه، و يې کړئ او که وډار شوئ، چې پکې زيان دی؛ نو مه يې کوئ.^{۱۲۲}

د نېکچاري نښه

په تاسې کې خورا نېکچاری هغه دی، چې ليدنه يې، الله تعالی درياد کړي، په خبرو يې ستا پوهه زياته شي او کړه وړه يې، تا د آخرت چارو ته و هڅوي.^{۱۲۳}

تورې (خاله)

د مور د خور مقام د مور په څېر دی، کوم درناوی چې مور ته لرئ، بايد تورې ته يې هم ولرئ.^{۱۲۴}

په شک مخ ته مه ځئ

چې څه مو شکمنوي، ورشا کړئ او چې مو نه شکمنوي؛ نو ورمخ کړئ. رښتيا، د ډاډمنۍ لامل دی او دروغ د شک او خپگان.^{۱۲۵}

^{۱۲۲} رواه عبدالرازق عن انس (رض)

^{۱۲۳} رواه الترمذي عن ابن عباس (رض)

^{۱۲۴} رواه البخاري عن البراء بن عازب (رض)

^{۱۲۵} رواه الترمذي والنسائي عن الحسن بن علي (رض)

درې خيزونه پرېږدئ

دا پرېږدئ چې پلاني داسې او هاغسې وويل. ډېر مه پوښتئ او مال مه ضايع كوي.^{۱۲۶}

د اذان او اقامې ترمنځ د وخت اهميت

د اذان او اقامې ترمنځ دعا نه ردېږي.^{۱۲۷}

ښو چارو ته بلنه

چې څوك نورو ته د ښو چارو لار ورسېي؛ نو داسې دى چې پخپله يې هغه كار كړى دى. د بېوزليو لاسنيوى، دالله تعالى ښه ايسي.^{۱۲۸}

آخرت له پامه مه غورځوي

دنيا د خوندونو وزله، ظاهره، حاضره، او ژر تېرېدونې ده، ښه او بد ترې گټنه كوي. آخرت رښتوني ژمنه ده. عادل پاچا پرې واكمن دى، حق عملي كوي او باطل له منځه وړي؛ نو د آخرت

^{۱۲۶} رواه الطبراني عن ابن مسعود (رض)

^{۱۲۷} رواه ابو داود والترمذي عن انس (رض)

^{۱۲۸} رواه تمام الرازي في الفوائد و ابن عدي في الكامل عن بريده (رض)

له اولادونو وسئ؛ نه د دنيا؛ خكه هره مور خپل اولاد په خان پسې
راكاري. ۱۲۹

سود مه خورئ

سره په سرو، سپين په سپينو، غنم په غنمو، وربشې په وربشو،
كجورې په كجورو او مالگه په مالگې، بايد برابر او مساوي لاس
په لاس او بدل شي، چې خوك خه زيات كړي يا زيات و
غواړي؛ نو سودخور دى. د وركوونكي او اخستونكي گناه يوه ده
(او پر غذاب به اخته شي) ۱۳۰.

گناه سپره ده

گناه هغه ته سپره ده، چې يې كړې نه وي؛ خكه كه گناهكار
تپسورى كړي، پخپله پرې اخته كېږي او كه غيبت يې وكړي
گناهكار به شي او كه پر گناه يې خوښي وښيي؛ نو شريكباني به
يې وي. ۱۳۱

له الله تعالى ډار

د حكمت بنسټ، له الله تعالى ډار دي ۱۳۲.

۱۲۹ رواه البخاري عن علي (رض)

۱۳۰ رواه مسلم عن ابي سعيد الخدري (رض)

۱۳۱ رواه الدليمي عن انس (رض)

۱۳۲ رواه الحكيم الترمذي عن ابن مسعود (رض)

د نبی کریم بختوره زوکړه

زه په سمې شرعي نکاح دنیا ته راغلی يم؛ نه د شرع پر خلاف، له آدم علیه السلام څخه نیولي، تردې چې مور و پلار مې وزیرولم، د جاهلیت پېر کوم نامشروع څیز راسره لگېدلی نه دی.^{۱۳۳}

چې مور مې وزیرولم؛ نو یوه رڼا ترې وځلېده، چې (په شام کې) د ((قصری)) مانې ورته شکاره شوه.^{۱۳۴}

ډډه وکړئ

ډېری عابدان ناپوهه دي او ډېری علما فاجر دي، له ناپوهو عابدانو او فاجرو عالمانو ډډه وکړئ.^{۱۳۵}

د قرآن لوستو گټه

ډېری د شرع حاملان، ناپوهه او غیر فقیه دي، چاته یې چې پوهه گټه و نه رسوي؛ نو ناپوهي یې زیان ور رسوي. قرآن ولولئ، چې له بد چارو مو لرې وساتي او که لرې یې نه کړې؛ نو قرآن دې لوستی نه دی.^{۱۳۶}

^{۱۳۳} رواه الطبراني عن علی بن ابی طالب (رض)

^{۱۳۴} رواه ابن سعد فی الطبقات الکبری و احمد و الطبراني عن ابی امامه

^{۱۳۵} رواه ابن عدی و اللیلمي عن ابی امامة (رض)

^{۱۳۶} رواه الطبراني

زهده

په دنيا کې حلالو ته شا او د مال ضايع کول زهد نه دی؛ بلکې چې څه دې په واک کې وي، پر هغه څه يې غوره و نه گڼې، چې د الله تعالى په واک کې دي او چې کړاو در ورسې، پرې خوشحاله شې، چې په ثواب کې يې شريک شې، که څه، کړاو دې اوږد شي، چې ډېر ثواب وگټې (دنيوي کړاوونو ته مه ورخطا کېږئ) ۱۳۷.

مېلمه

دا انسان ته يې عقلي ده، چې په مېلمه کار وکړي. ۱۳۸
مېلمه ته د خپلې وسې هومره تياری ونيسئ. ۱۳۹

د بنځو خپلمنځي زنا

د بنځو خپلمنځي همجنس بازي د دوی زنا شمېرل کېږي. ۱۴۰

۱۳۷ رواه الترمذي و ابن ماجه عن ابي ذر (رض)

۱۳۸ رواه الديلمی عن ابن عباس (رض)

۱۳۹ رواه الحاكم والبيهقي عن سلمان الفارسي

۱۴۰ رواه الطبراني عن وائله بن الاسقع (رض)

د پوروري عذاب

پور وړی په قبر کې تړل شوی او یوازې د پور ورکونه یې پرانستای شي.^{۱۴۱}

لیکوالي پر بنټې

د بنۍ اوږې پر بنټه د کینې اوږې پر بنټې امیره ده، چې څوک یو ښه چار وکړي، دوه گرایه ثواب ورته لیکي او چې بد چارو وکړي، د کین لاس پر بنټې ته وايي، چې شپږ ساعته صبر وکړه، څه مه لیکه، چې بنسټه و غواړي؛ نو که بنسټه یې وغوښته، په کړنلیک کې یې څه نه کښل کېږي او که بنسټه یې و نه غوښته او پښېمانه نشو؛ نو یوه گناه ورته لیکي.^{۱۴۲}

حق وینا

زړه سوی وکړه، چې چا درسره بدي کړې وي، نېکي ورسره وکړه، حق ووايه، که څه، په زیان دې وي.^{۱۴۳}

پر نېکمرغۍ د بد مرغۍ اړونه

که خیرات په واقعي توگه ورکړای شي، نېکې چارې، له مور و پلار سره نېکي او زړه سوی وشي؛ نو د ا څیزونه بد مرغی پر

^{۱۴۱} رواه الدیلمي عن ابی سعید الخدری (رض)

^{۱۴۲} رواه الطبرانی و البیهقي عن ابی امامة الباهلي.

^{۱۴۳} رواه ابن النجار عن علي (رض)

نېکمرغی اړوي، عمر زیاتوي او انسان له ناوړو گوزارونو ساتي. ^{۱۴۴}

د جومات ادب

فقهاء (او دین پوهان) د رسولانو امینان دي؛ خو تر هغې چې دنیا ته ور نه ننوځي او په (ظالمو) چارواکیو پسې ولاړ نشي؛ نو که دنیا ته ورننوتل او په ظالمو واکمنو پسې ولاړل؛ نو ځانونه ترې وساتي. ^{۱۴۵}

د سترگو وهلو مخنیوی

کوشنی شی، د سترگو وهل حقیقت لري، ځان ترې بچ کړئ. ^{۱۴۶}
له بدو سترگو د ساتلو لپاره په قرآن مجید کې اته آیتونه دي: فاتحة الكتاب (یعني الحمد) او آیت الكرسي. (د الحمد اووه آیتونه او ایت الكرسي یو آیت چې ولوستل شي، له بدو سترگو به خوندي یئ) ^{۱۴۷}.

^{۱۴۴} رواه احمد و الطبراني والحاكم عن عبدالله بن عمرو عاص (رض)

^{۱۴۵} رواه العسكري في الامثال عن علي (رض)

^{۱۴۶} رواه البخاري ومسلم عن ابي هريرة (رض)

^{۱۴۷} رواه الديلمي عن عمران بن حصين (رض)

په کوم کور کې چې فاتحة الكتاب او آيت الكرسي وويل شي؛
نو پر هغه ورځ به د کور وسېدونکي، دانس و جن له بدو سترگو
خوندي وي.^{۱۴۸}

بې غيرتي

غيرت د ايمان نښه ده او له حيثته دفاع نه کول؛ بې غيرتي او د
نفاق نښه ده.^{۱۴۹}

پر جها د علم د زده کړې غوراوی

گهيځ او ماښام د علم زده کړه، الله تعالى ته تر في سبيل الله
جهاده غوره ده.^{۱۵۰}

پوهه

علم دوه ډوله دی: يو هغه چې په زړه کې دی، چې د انسان دننه
ته گټور دی. بل هغه چې پر ژبه دی، چې دا پر بنيادم [د الله
تعالى] حجت او دليل دی.^{۱۵۱}

^{۱۴۸} رواه الديلمي

^{۱۴۹} رواه البزار والبيهقي عن ابي سعيد الخدري

^{۱۵۰} رواه ابن البخار والديلمي عن ابن عباس (رض)

^{۱۵۱} رواه الخطيب عن جابر (رض)

د عالم چې له خپل علمه مطلب او نیت، د الله تعالی رضا وي؛ نو ټول څیزونه ترې ډارېږي او که مطلب یې د پیسو راټولول او د شتمنی ډېرول وي؛ نو له هر څه به ډارېږي^{۱۵۲}.

عالم (پوه) او متعلم (زدکړیال) په هر خیر کار کې، شریک وي. په نورو خلکو کې دغسې خیر نه موندل کېږي^{۱۵۳}.

علم د اسلام روح او د ایمان ستن ده، چا چې علم زده کړ، الله تعالی ورته پوره اجر ورکوي. څوک چې علم زده کړي او عمل پرې وکړي؛ نو چې پر څه نه پوهېږي، الله تعالی یې ور زده کوي^{۱۵۴}.

د بشر حقوق

د الله تعالی په نزد د مؤمن وژنه، د دنیا تر ورکېدو خورا ستره ده^{۱۵۵}.

د بودا توب نښې

الله تعالی وايي: بنده مې چې څلوېښت کلن شو، د لېونتوب، جزام او پیس له رنځوریو یې ساتم. چې پنځوس کلن شو، په حساب کې ورسره اساني کوم، چې شپېته کلن شو، توبه ورته

^{۱۵۲} رواه الديلمي عن انس (رض)

^{۱۵۳} رواه الطبراني والقفاعي عن ابي الدرداء (رض)

^{۱۵۴} رواه ابو الشيخ عن ابن عباس (رض)

^{۱۵۵} رواه النسائي عن عبدالله (رض)

گرانوم، چې اويا کلن شي د پرنبتو بڼه ايسي، چې اتيا کلن شي نېکۍ يې ليکل کېږي او گناهونه يې پاتېږي او چې نوي کلن شي پرنبتې وايي، چې دا پر ځمکه د الله تعالی بندي دی، الله تعالی يې لومړی او روستي گناهونه بښي او د خپلې کورنۍ شفاعت هم کړای شي^{۱۵۶}.

له بنده سره د الله تعالی چلن

الله تعالی وايي: زه ستا د نيت له مخې درسره چلېږم او چې په هر ځای کې مې ياد کړې، درسره يم^{۱۵۷}.

د چارو وېش

الله تعالی وايي: بنيادمه! درې څيزونه دي، چې يو يې په ما پورې تړاو لري، دويم په تا پورې او درېيم، زما او ستا ترمنځ شريک دی: په ما پورې اړوند، دادی: ما ولمانځې او سيال راسره و نه نيسي، په تا پورې اړوند دادی: چې څه کوې، جزا يې مومې او زه بښونکی يم او لورين پښونکی يم؛ نو چې څه را نه غواړې او دعا کوې، قبلول او ورکړه يې پر ماده^{۱۵۸}.

^{۱۵۶} رواه الحكيم في نوادر الاصول عن عثمان بن عفان (رض)

^{۱۵۷} رواه احمد الحاكم عن انس (رض)

^{۱۵۸} رواه البزار عن سلمان (رض)

سپینلمنتوب

الله تعالیٰ چې ځمکې ته پېغمبران او ځایناستي رالېږل؛ نو دوه پټ ځواکونه یې پکې ایښې دي: یوه قوه یې، نېکۍ او پر نېکیو امر او بله یې بد چارۍ ته. معصوم او سپین لمنی هغه دی، چې الله تعالیٰ یې د نفس له شره خوندي وساتي.^{۱۵۹}

د کور د مشر خیرات

د کور پالندوی، چې د کورنۍ غړیو او چوپړپالانو ته څه لگوي، په قیامت کې ورته خیرات شمېرل کېږي.^{۱۶۰}

پوهه او زغم

د پوهې او زغم ملگرتوب؛ خورا ارزښتمن چار دی.^{۱۶۱}

پام!

چې دې ښه نه ایسي، څوک درنه ناوړه چار وويني؛ نو چې ځانته یې؛ نو هم ناوړه چاري مه کوه.^{۱۶۲}

^{۱۵۹} رواه البخاري واحمد عن ابي سعيد الخدري (رض)

^{۱۶۰} رواه الطبراني عن ابي امامة (رض)

^{۱۶۱} رواه الطبراني عن علي (رض)

^{۱۶۲} رواه ابن حبان عن اسامه بن شريك (رض)

بې عدله چارواکی

د دې امت چارواکی چې پر عدالت و نه چلېږي؛ نو عذاب به یې
د جهنم اور وي. ^{۱۶۳}

د دوه مخی پایله

په دنیا کې دوه مخی، د قیامت پر ورځ دوه اورینې ژبې لري ^{۱۶۴}.

د وصیت ارزښت

چې څوک وصیت و نه کړي، اجازه نه ورکول کېږي، چې له مړيو
سره خبرې وکړي. ^{۱۶۵}

د لواطت پایله

زما په امت کې چې چا لواطت کړی وي او مړي؛ نو الله تعالی
یې د لوط قوم ته وړي، چې ورسره حشر شي ^{۱۶۶}.

^{۱۶۳} رواه الحاكم عن معقل بن يسار (رض)

^{۱۶۴} رواه ابو داود عن عمار (رض)

^{۱۶۵} رواه ابوالشيخ في الوصايا، عن قيس بن قبيصة (رض)

^{۱۶۶} رواه خطيب عن انس (رض)

د دروغجن راوي برخليک

چې څوک زما يوه خبره روايت کړي او ما ويلې نه وي؛ نو ځانته يې په جهنم کې ځای جوړ کړی دی.^{۱۶۷}

نيم زړښت

خپگان؛ نيم زړښت دی.^{۱۶۸}

د خيالي هيلو برخليک

کومې هيلې چې د انسان په خيال کې تېرېږي، چې عملي کړي يې نه وي يا يې په خوله راوړې نه وي، ورته بښل کېږي.^{۱۶۹}

د اودس ارزښت

تر خوړو مخکې روسته اودس کول، نيستي له منځه وړي، دا چار د پېغمبرانو سنت دی.^{۱۷۰}

اولاد

اولاد د زړه مېوه او د جنت گلونه دي.^{۱۷۱}

^{۱۶۷} رواه احمد عن سلمة بن الاكوع (رض)

^{۱۶۸} رواه ديلمي عن عبدالله (رض)

^{۱۶۹} رواه ابو نعيم و الخطيب عن حذيفة بن اليمان (رض)

^{۱۷۰} رواه طبراني، عن ابن عباس (رض)

^{۱۷۱} رواه الترمذي عن خوله بنت الحكيم (رض)

د نورو سوکالی ته ځان دوزخي کول

جهنم او گردې بدی یې، د هغه لپاره دی، چې اولاد یې په خورا سوکالی کې ژوند تېر کړي او پخپله د الله تعالی پر لوري، په خورا بدمرغی گام کېږدي. (یعنې کورنی ته یې حرام راوړي وي یا شتمن وي او زکات یې نه وي ورکړی)^{۱۷۲}

د لونیو درناوی

لونیو مو مه ځوروی او مه یې خپه کوئ؛ ځکه ارزښتمنې ملگرې دي.^{۱۷۳}

د ښځې د مسافرت شرط

یوه ښځه هم دا حق نه لري، د دوه ورځو واټن هومره مسافرت وکړي، چې نه ورسره خپل مېړه وي او نه کوم محرم^{۱۷۴}.

د مسلمان ډارول ستر ظلم دی

مسلمان مه ترهوی، چې د مسلمان ترهول، خورا ستر ظلم دی^{۱۷۵}.

^{۱۷۲} رواه القضاعي في مسند الشهاب عن ابي عمر (رض)

^{۱۷۳} رواه احمد والطبراني عن عقبه بن عامر

^{۱۷۴} رواه البخاري عن ابي سعيد الخدري

^{۱۷۵} رواه طبراني عن عامر بن ربيعة (رض)

له مؤمن او متقي سره اړيکه

يوازې مؤمن سره ملگرتوب کوه او يوازې په متقي خواړه خوره^{۱۷۶}.

د ملگرتوب نښې

له هغه سره ملگرتوب مه کوه، چې په تا کې څه غوراوی او هنر نه وي؛ لکه چې يې په پکې وينې (يعنې له داسې چا سره دوستي مه کوه، چې هغه ځان ستر بولي او تاته سپک وي^{۱۷۷}) دکور ښځې مو د لوبنو ماتولو له لامله مه وهی؛ ځکه هر لوبني ته ټاکلی وخت دی؛ لکه چې انسان ته هم اجل او مړينه ده^{۱۷۸}.

د قضاوت شرط

قاضي بايد د غوسې پرمهال د دوو تنو ترمنځ قضاوت و نه کړي (ځکه غوسه عقل له منځه وړي^{۱۷۹}).

د وسې هومره عزت

مېلمه ته د خپل وس هومره تياری ونيسئ^{۱۸۰}.

^{۱۷۶} رواه ابو داود و الترمذي عن ابي سعيد الخدري (رض)

^{۱۷۷} رواه ابو نعيم عن سهل بن سعد الساعدي (رض)

^{۱۷۸} رواه ابو نعيم عن كعب بن عجرة (رض)

^{۱۷۹} رواه البخاري و مسلم عن ابي بكرة الثقفي (رض)

^{۱۸۰} رواه الحاكم والبيهقي عن سلمان الفارسي (رض)

نېکچاری کارگر

د الله تعالی هغه کارگر ښه ایسي، چې خپل چار ښه ترسره کړي.^{۱۸۱}

اساني کوي، سختي مه کوي، خلکو ته (په نېکۍ) زېری ورکړي او د الله تعالی له لورنې یې مه نهیلوي، داسې چار و نه کړي چې خلک له دینه کرکه پیدا کړي.^{۱۸۲}

ناوړه راتلونکې

پر خلکو به داسې وخت راشي، چې مؤمن به تر پسه یې خورا ذلیل او خوار وي.^{۱۸۳}

د چارو پای ته گورئ

د هر کوونکي کړنو ته مه حیرانېږئ، عواقبو او پایلو ته یې سترگې پر لار وسئ، چې څرنگه پای مومي (چې پای یې ښه ده که بده).^{۱۸۴}

^{۱۸۱} رواه الطبراني والبيهقي عن كيب بن شهاب الجرمي مرسلأ

^{۱۸۲} رواه البخاري ومسلم عن انس (رض)

^{۱۸۳} رواه ابن عساكر عن علي (رض)

^{۱۸۴} رواه احمد عن انس والطبراني عن ابي امامة (رض)

د گناه مخيونکی رښتونی ډال

يوه کرنه هم د ((لاله الاله)) پر کلمې ور مخکې کېدای نشي؛
(که څوک يې په رښتيا ووايي؛ نو) دا کلمه گناه نه پرېږدي، چې
پر انسان ور تېره شي)^{۱۸۵}.

د کوروالي شرايط

رسول اکرم، تر ملاعبې مخکې کوروالی منع کړی دی^{۱۸۶}.

آگاهانه خوب

کوم خوب چې پر پوهې او علم ترسره شي، تر هغه لمانځه غوره
دی، چې په ناپوهۍ کېږي.^{۱۸۷}

غوره وسله

زغم او دعا د مؤمن غوره وسله ده.^{۱۸۸}

^{۱۸۵} رواه ابن ماجه عن ام هاني (رض)

^{۱۸۶} رواه الخطيب عن جابر (رض)

^{۱۸۷} رواه ابو نعيم عن سلمان الفارسي (رض)

^{۱۸۸} رواه الديلمي عن ابن عباس (رض)

په مینې د کتو پایله

چې څوک خپل رور ته په مینه گوري، پدې جومات کې تر یوه کال ((سنت اعتکافه)) غوره دي ^{۱۸۹}.

د ملگرتوب پایله

هر انسان له هغه سره وي، چې ورسره مینه لري. (یعنې یو له بل سره مینوال، په قیامت کې یو ځای محشورېږي) ^{۱۹۰}.
چې څوک د الله تعالی لپاره یو له بل سره مینه ولري، د عرش تر څنګ به د یاقوتو پر چوکیو ناست وي. ^{۱۹۱}
مؤمن د مؤمن رور دی او په هر حال کې نصیحت ورته کوي. ^{۱۹۲}

تمت بالخیر

^{۱۸۹} رواه الحکیم فی نوادر الاصول عن عبدالله (رض)

^{۱۹۰} رواه البخاري و مسلم عن ابن مسعود (رض)

^{۱۹۱} رواه طبراني عن ابی ایوب الانصاري (رض)

^{۱۹۲} رواه ابن النجار عن جابر (رض)